щі чи навіть перекусити. Окремо обладнані місця для різних видів багажу.

Ділячись враженнями від першого рейсу, провідники поїзда Інтерсіті №747 відзначили позитивні відгуки пасажирів. Уже першого разу його заселеність становила 36 відсотків.

– На перший погляд може видатися, що це небагато, але зважаючи на те, що це лише перший рейс, а інформація про його запуск широко не тиражувалася, то це досить хороший показник. Проводячи попередній моніторинг пасажирського попиту, було враховано всі важливі нюанси, тож він повинен бути "ходовим", – прогнозують провідники.

Òåðíîïîëü äîëó÷èâñÿ äî "ìåðåæ³" Íòåðñ³ò³

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

Оскільки київський напрямок завжди був найбільш популярним серед мешканців Тернополя, а практично всі поїзди, що проходять через вокзал станції, транзитні, із квитками до столиці зазвичай відчувався дефіцит. Завідувач квиткових кас вокзалу станції Тернопіль Оксана Надра висловила сподівання, що це нововведення вирішить проблему з нестачею квитків.

– Київ, ясна річ, є стратегічним центром для мешканців усієї України і для тернополян у тому числі. Навчання, робочі справи, транзит у східні області чи інші країни... Словом, є безліч причин, чому цей напрямок нині дуже затребуваний. Досі у нас було вісім пар проїзних поїздів і лише один із прямим сполученням Тернопіль–Київ. Пасажири завжди відчували брак квитків. Тепер, маємо надію, така проблема більше не виникатиме, – зауважила Оксана Надра.

Окрім цього, на вокзалі станції Тернопіль відзначають, що новий поїзд Інтерсіті №747 буде зручним і у своєму графіку. Він відправляється з кінцевої станції Дарниця о 05:49 год., відповідно у Київ прибуває о 06:14 год., тож пасажирам, які прибули нічними авіарейсами з-за кордону, не доведеться довго чекати пересадки. У зворотному напрямку зі станції Тернопіль поїзд вірушає о 15:14 год. і прибуває у Київ о 20:51 год. Таким чином переривається значна пауза у сполученні даного напрямку, яка раніше тривала з 13:00 до 22:00 год., а також пасажири, що прибули до Києва, встигають на громадський транспорт. Оскільки в Києві Інтерсіті зупиняється на станціях Київ-Пасажирський та Дарниця, це особливо зручно для пасажирів, які прямують до/з лівобережної частини столиці. Здійснюючи посадку чи висадку на ст. Дарниця, вони заощаджуватимуть щонайменше півгодини на часі проїзду до/зі залізничного вокзалу.

Ще однією перевагою нового швидкісного поїзда є нова якість обслуговування пасажирів, що відрізняє його від звичайного пасажирського. Вагони укомплектовані зручними місцями для сидіння та кондиціонерами. У салоні є також постійно діючий бар, де пасажири можуть придбати каву, солодощі чи навіть перекусити. Окремо обладнані місця для різних видів багажу.

Зрештою чекати покращення ситуації довго не довелося. Уже першого дня було викуплено більше 70 відсотків квитків на найближчі святкові та післясвяткові дні.

Перші пасажири також відзначають суттєві переваги нового поїзда у плані швидкості та сервісу, хоч і зізнаються, що ціни на квитки "кусючі".

– Я дуже поспішала до Тернополя, тож придбала квиток на перший можливий рейс. Була приємно здивована комфортом поїздки. Правда, ціни на проїзд тут також відповідні, тому не знаю, чи зможу дозволити собі регулярно користуватися цим рейсом, – ділиться враженнями тернополянка Олена Петрів.

Інший пасажир, пан Орест, теж не знав заздалегідь про відкриття нового рейсу, а квиток замовив через мережу Інтернет.

– Дуже зручно. Я після цього рейсу більше не вибиратиму. Ціни, звичайно, вищі, але краще трохи переплатити і їхати з відповідним комфортом, – відзначив пан Орест.

Оксана ЛОЇК
Фото автора

ÏÀÌ'ßÒ² ÑÅÐÃ²ß Á²ËÎÓÑÀ – ÃÅÐÎß-ÇÀË²ÇÍÈ×ÍÈÊÀ

(Закінчення. Початок на 1 стор.)

– За інформацією військових, які воювали разом зі Сергієм Білоусом, він загинув 20 серпня під Іловайськом – розповіла начальник відділу кадрів локомотивного депо Львів-Захід Любов Стоян. – Після отримання повістки Сергій Степанович спочатку перебував на Яворівському полігоні, а потім поїхав у зону АТО. Із того часу ми його більше не бачили.

Він був добрим, привітним і дуже обов'язковим чоловіком. Пригадую, як, отримавши повістку, він сказав: "Треба – значить треба", – і без жодних зволікань почав готуватися до поїздки. У колективі про нього тільки позитивні відгуки, його поважали колеги. Окрім непоправної втрати, сім'я Сергія Степановича нині опинилася у великій скруті. Знаємо, що вони взяли кредит на ремонт житла, крім того, донька навчається в технікумі на платній формі навчання. Чекаємо на приїзд дружини в депо, з'ясуємо усі їхні потреби, і сім'я обов'язково отримає матеріальну допомогу і від депо, і від залізниці, – зазначила Любов Стоян.

– Сергій був чоловіком, який дуже гостро реагував на несправедливість, підлість, зухвальство, – розповів машиніст-інструктор тепловозної колони №19 пункту обороту локомотивних бригад станції Самбір локомотивного депо Львів-Захід Віталій Попик. – Ми працювали разом 7 років, спочатку обоє були помічниками машиніста, потім я став машиністом, машиністом-інструктором. Коли після об'єднання депо Схід і Захід підприємство переоформляли у депо Захід, потрібно було по-новому у Львові стати на військовий облік. Сергій цю справу затягнув, не приніс всіх необхідних ксерокопій документів, через що як помічник машиніста не мав "броні" на призов у військо. Однак через кілька тижнів з'ясувалося, що через помилку (очевидно, був ще якийсь чоловік із такими ж прізвищем та ініціалами) він таки отримав "бронь" і міг залишитися на роботі. Та Сергій на той час уже проходив підготовку на Яворівському полігоні. Він сказав нам, що залишиться там і за потреби захищатиме Україну на сході. Ми усі його відмовляли, я казав, подумай про дружину, дітей, адже на сході небезпечно, ти можеш загинути. Сергій не послухав, відповів, що вже повідомив про своє рішення сім'ю. А за деякий час він зателефонував нашому профгрупоргу Олегу Німеловичу і попросив допомогти йому придбати бронежилет. Ми поїхали у Львів до голови профкому локомотивного депо Петра Ручки і побачили, що в нього є ще два прохання від працівників придбати бронежилети. Профком придбав бронежилети, які ми разом із харчами та сигаретами відвезли на полігон. На вихідні Сергій приїжджав додому, телефонував колегам, розповідав про будні на полігоні. А через два місяці зателефонував і повідомив, що він під Луганським, що серед його знайомих із полігону вже багато загиблих. За кілька днів до того, як ми дізналися страшну новину, Сергій мені наснився, це був дуже важкий сон. Після цього я телефонував йому весь день, але зв'язку з ним не було. У ніч із 18 на 19 серпня мені прийшло смс-повідомлення, що Сергій з'явився в мережі, я зателефонував, у відповідь кілька секунд чулися швидкі кроки. І все... Більше його телефон не відповідав.

Почувши звістку про загибель Сергія, ми всі – працівники тепловозної колони – зібрали кошти і в день похорону передали дружині Сергія Білоуса. Напевно, це найменше з того, що ми могли зробити зараз для його сім'ї. Допомагатимемо їм, чим зможемо, і надалі, це наш святий обов'язок перед світлою пам'яттю колеги.

Ó íàâóøíèêàõ ãðèì è èòü "ì åëîä³ÿ ñ ì åðò³"

Фахівці служби охорони праці Львівської залізниці занепокоєні тим фактом, що впродовж кількох попередніх років почастішали випадки смертельного травмування сторонніх осіб на колії. Одна з причин надзвичайних подій на перший погляд досить банальна – ходіння по колії в навушниках музичних плеєрів. проте банальною вона видається лише до того моменту, поки мова не йде про трагічні наслідки такого "захоплення". Детальніше цією проблемою газета поцікавилася у заступника начальника служби охорони праці залізниці Ігоря Кузьми.

– Кожен із нас, напевно, неодноразово звертав увагу на величезну кількість людей, що ходять вулицями у навушниках, – розповідає Ігор Кузьма. – Захоплюються цим досягненням цивілізації люди різного віку. Щоправда, найбільше серед них молоді. Ще кілька років тому, коли музику прослуховували зі спеціальних MP3-програвачів, "меломанів" було не так багато, бо такий плеєр коштував недешево. Усе змінилося з того часу, як функція програвання музики з'явилася в меню практично кожного мобільника. Ось тут і почалися проблеми.

Здавалося б, який стосунок має ота любов до музики до залізниці? Виявляється – безпосередній. І сумних прикладів цьому багато. Як от випадок, що трапився на 22-му кілометрі перегону Заболотці–Ожидів, коли дівчина в навушниках прямувала колією, якою рухався поїзд. Звичайно, машиніст неодноразово сигналив порушниці, проте музика дзвеніла у її вухах гучніше. Аби уникнути трагедії, машиніст застосував екстрене гальмування, проте, як відомо, навіть у цьому режимі важкий поїзд долає ще не одну сотню метрів. Тож запобігти біді не вдалося. Унаслідок наїзду рухомого складу молода дівчина зазнала смертельних травм.

Якщо у цьому випадку постраждала рухалася спиною до потяга, то випадок смертельного травмування на колії, що стався 14 квітня 2011 р. на станції Глібовичі, вразив своєю безглуздістю не лише працівників залізниці, а й міліціонерів. Хлопець 1996 р.н. так захопився іграшкою на свому мобільнику, що не почув (!) попереджувальних сигналів поїзда, який рухався назустріч, і навіть не помітив (!) його аж до моменту наїзду. Як і у попередньому випадку екстрене гальмування не допомогло, тому медикам довелося лише констатувати смерть на місці події.

Мабуть, дуже поталанило іншому порушнику, який, ідучи на побачення з дівчиною, вирішив хильнути "для хоробрості" кухоль пива. А найкоротший шлях до генделика, на його переконання, пролягав якраз через залізничні колії. Докладніше про ситуацію довідуємося з письмового пояснення помічника машиніста: "Під час прибуття поїзда на станцію Луцьк, а саме на 169 км 6 ПК, до потяга з лівої сторони наближався молодий чоловік. Швидкість поїзда в цей момент становила 30 км/год. Машиніст почав подавати звукові сигнали і застосував екстрене гальмування, але жодної реакції не було. Останній сигнал пролунав, коли відстань до людини на колії становила 3-4 метри. Від удару локомотива хлопця відкинуло вбік від поїзда. Після зупинки ми разом із працівником міліції, який їхав у вагоні, надали потерпілому першу медичну допомогу".

Із пояснень порушника стало відомо, що він увімкнув на повну гучність музику у плеєрі мобільного телефону і через навушники просто не чув попереджувальних сигналів поїзда. Медики зафіксували закритий перелом правої променевої кістки, забійну рану чола та забійне садно колінного суглоба, а окрім цього, й алкогольне сп'яніння потерпілого.

Розслідування випадків травмування людей, що ходили по коліях або перетинали залізничний шлях у невстановленому місці, не зафіксували жодних претензій до залізничників. Навпаки – із метою попередження випадків травмування громадян стрільці воєнізованої охорони спільно з працівниками інших підрозділів залізниці постійно проводять рейдові перевірки у місцях масового ходіння сторонніх осіб по залізничних коліях на станціях і перегонах. Зокрема у першому півріччі цього року за це порушення було затримано 1346 осіб, 1284 порушники оштрафовано на загальну суму 43,725 тис. грн. Та, на жаль, навіть такі заходи поки що не дають бажаного результату. Незрозуміло, чому своє захоплення музикою порушники поєднують зі смертельно небезпечним місцем для її прослуховування – залізничною колією?!

Так, упродовж цього року через ходіння по коліях у невстановлених місцях уже травмовано 15 осіб проти 17 випадків за весь 2013 рік. Але треба зауважити, що 2014-й ще не завершився...

Підготував Олександр ГЕРШУНЕНКО